

Farní listy

Kamenice nad Lipou, Mnich a Častrov

č. 3/22

Charita – (z lat. caritas = vážnost, úcta, přízeň, láska) – výraz pro dobročinnost, praktickou lásku k bližnímu podle křesťanských představ. Původně šlo zejména o almužny, respektive bezplatnou péči o chudé, nemocné a podobně. V praxi může nabývat různých forem, peněžitými i věcnými dary počínaje až po práci vykonávanou zdarma pro nějakou dobročinnou, humanitární či charitativní organizaci.

Svatý Vincenc z Pauly (27.9.)

Stal se knězem kvůli dobrému zajištění

Svatý Vincenc z Pauly se narodil roku 1581 v zapadlé vesničce poblíž Daxu (ve francouzském departementu Landes). Ke kněžství ho nasměrovali rodiče, neboť stát se knězem byla v té době pro příslušníky nižších sociálních vrstev jediná možnost společenského vzestupu. Studoval proto u františkánů v Daxu (1595) a stal se vychovatelem synů soudce z Pouy Cometa. V roce 1597 začal navštěvovat univerzitu v Toulouse a dne 23. září roku 1600 ho biskup z Périgueux vysvětil na kněze. Bylo mu tehdy pouhých devatenáct let. Jako správný Gaskoněc usiloval o to, aby získal nějaké výhodné místo. Nejdříve pobýval v Římě (1600), poté cestoval.

Vnitřní přerod

Pak ale došlo ve Vincencově životě k zásadnímu přerodu. Někteří tento přerod spojují s údajným zajištěním piráty a následným vězněním při jedné z cest po moři z Marseille do Narbonne. Každopádně v roce 1608 přišel Vincenc do Paříže a seznámil se s lidmi usilujícími o reformu francouzské církve. Vincenc se začal více modlit, objevil pro sebe smysl kněžství a eucharistie. Až dosud totiž chápal kněžství především jako příležitost ke společenskému vzestupu – vždyť se říkalo, že „žádný kněz nikdy hlady neumřel“ – a eucharistie pro něj byla jen krásný obřad. Nyní pochopil, že kněz je muž, který má rozdat sám sebe.

Nějakou dobu ale ještě působil v aristokratickém a bohatém prostředí. Jeho víra zde ale byla vystavena těžkým zkouškám, které skončily až v roce 1617. Tehdy při cestě po panství rodiny de Gondí poznal, v jaké duchovní bídě žijí chudí lidé, jež kněží přehlížejí a nic pro ně nedělají. Vincenc svým přátelům sdělil, že v dokonale zabezpečeném a dokonale prázdném prostředí vysoké aristokracie už nemůže žít. Chtěl se stát opět farářem.

Založil hnutí na pomoc chudým

Vincenc se tak ujal farnosti v Châtillon-les-Dombes u Lyonu. Dne 20. srpna roku 1617 se dozvěděl, že všichni členové jedné tamní rodiny onemocněli a nemají co jíst. Vystoupil na kazatelnu kostela v Châtillonu a pronesl strhující kázání. Místní se rodiny ujali, světec ovšem pochopil, že obvyklá vesnická soudržnost už nestačí, že je třeba přijít s něčím novým. Dne 23. srpna roku 1617 založil laické sdružení, které si vytкло za cíl pomáhat chudým; byl to první „spolek křesťanské lásky“. V roce 1618 se Vincenc seznámil se svatým Františkem Saleským a o rok později se svatou Janou Františkou Frémyotovou de Chantal a byla mu svěřena duchovní péče o kláštery Navštívení.

Vincenc kolem sebe shromáždil skupinku kněží, kteří sdíleli jeho ideál hlásat prostřednictvím misii víru těm nejchudším a kteří zároveň působili například i mezi odsouzcenci na galejích (1619). Zkušenost, kterou získal s činností spolků křesťanské lásky, ho přivedla k přesvědčení, že v práci pro chudé mají nezastupitelné místo ženy, že je třeba zapojit do ní i vysokou a střední aristokracii a že je nutné, aby existovaly osoby, jež se jí budou věnovat „na plný úvazek“. Proto se Vincenc začal více zajímat o činnost ženského sdružení dcer křesťanské lásky. Ve svaté Luise de Marillac (1591–1660) našel inteligentní a pohotovou spolupracovnici, která velmi dobře dokázala uvést jeho záměry do života. Bylo to tehdy něco úplně nového; do té doby se řeholnice apoštolátu vůbec nevěnovaly a charita se očekávala jen od „dobře zajištěných“ lidí.

Vysílal své lidi na bitevní pole

V letech 1633–1643 se dílo svatého Vincence z Pauly utěšeně rozrůstalo. Roku 1636 se deset jeho misionářů stalo vojenskými kaplany. Vincenc se rovněž ze všech sil snažil pomoci obyvatelům válkou zničených oblastí Lotrinska, Pikardie, Champagne a Île-de-France. V roce 1638 vyslal dcery křesťanské lásky jako ošetřovatelky do nemocnic a na bitevní pole a začal zakládat dětské domovy. Stal se všeobecně uznávanou morální autoritou. Stál u úmrtního lože Ludvíka XIII. (1643) a za regentství Anny Rakouské byl jmenován členem Rady pro církevní záležitosti. V ní usiloval zvláště o to, aby se při výběru budoucích biskupů věnovala náležitá pozornost jejich lidským i duchovním kvalitám.

Rozšíření jeho misijního společenství

V posledních letech života usiloval především o to, aby společenstvím, která založil, vtiskl konečnou podobu. Misijní kongregace už v té době působila i v Itálii, Polsku, Irsku, Skotsku, Tunisku a na Madagaskaru. Tam jeho misionáři umírali jeden za druhým, avšak Vincenc byl přesto přesvědčen, že je třeba v díle Božím pokračovat. V červnu roku 1660 mu začalo ubývat sil a celkově sešel. Zemřel pokojně u krbu dne 27. září roku 1660.

Vincenc z Pauly nenapsal žádné knihy, jeho jediným životním dílem bylo dílo křesťanské lásky. V lásce rostl postupně – až do roku 1608, či 1611

před ní utíkal, pak následovalo obrácení (1611–1617); klíčovým byl pro něj rok 1617, kdy objevil své duchovní povolání, v letech 1617–1635 pracoval především na reformě francouzské církve a po roce 1635 se soustředil zejména na to, aby dal svému dílu konečnou podobu.

Rozlišoval mezi láskou efektivní a afektivní

Svatý Vincenc rozlišuje mezi láskou efektivní a afektivní. Láska, jež nenachází naplnění v činu, je víc škodlivá než užitečná: „Milujme Boha, bratři, milujme Boha, ale milujme ho také silou svých paží a potom z vlastního čela. Velmi často totiž láska k Bohu, soucitnost, dobrodušnost a další podobné city a úkony láskyplného srdce – jakkoli jsou dobré a žádoucí – nevyústí v činy efektivní lásky, a tudíž nevzbuzují plnou důvěru... [Mnozí] si libují ve své vznícené představivosti a spokojí se se sladkými rozhovory, které s Bohem na modlitbách vedou a při nichž mluví skoro jako andělé, avšak když mají pro Pána Boha pracovat, když mají trpět, učit chudé, hledat ztracenou ovci, radovat se, když se jim něčeho nedostává, či přijmout nemoc nebo podobnou ránu osudu – běda – náhle nejsou ničeho takového schopni, nedostává se jim odvahy.“ Vincencovým ideálem byla kontemplace v akci: „Je třeba posvěcovat svou práci tím, že v ní budeme hledat Boha, a pracovat spíše proto, abychom ho našli, než proto, abychom ji měli hotovou.“

Vincenc z Paula

*1581, Pouy (Gaskoňsko, Francie) – +1660, Paříž

zakladatel misijní kongregace lazaretů a dcer křesťanské lásky ("Vincentky")

Patron: zajatců, sirotků a odložených dětí, charitativních organizací

Svátek v církevním kalendáři: 27.9.

Se svolením zpracováno podle knihy: Svatí na každý den.

Prvopočátek katolické Charity spadá do období konce první světové války a rozpadu Rakouska-Uherska, kdy začaly na několika místech vznikat charitativní organizace. Například již v červnu 1918 byl z popudu pražského arcibiskupa Pavla Huyna založen Svaz katolické charity v Království českém, později přejmenovaný na Svaz katolické charity v Čechách. Na počátcích Charity na Moravě se významně podílel kaplan ze Svatého Kopečku Ludvík Antonín Bláha, olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan a Jan Stavěl. Jednotlivé organizace a spolky pracující na úrovni diecézí vznikly na Moravě v roce 1922.

Je potěšující, že si farnost připomíná 30 let působení farní Charity, kdy na počátku založení a vedení měl zásluhu Jenda Šimák, paní Laňková a jiní, kteří se nebáli sloužit potřebným. Je to dílo Boží a Bůh je štědrý a vidí i to co je skryté. 30 ze 100 není málo, proto si to budeme připomínat na faře i v kostele.

Oslavte s námi

Den Charity 2022

Charita Kamenice nad Lipou
farní zahrada

5.10.2022

Program oslav:

14:00 Zahájení

Vystoupení ZUŠ Kamenice nad Lipou - „Zuškovanka“

Vystoupení Sportovně tanečního kroužku

17:00 Mše svatá

** pohoštění zajištěno*

Již 30 let jsme vám na blízku

**Charita
Kamenice nad Lipou**

Jenda

Ještě jako malý muž působil jako zjev - v šedém světě poznamenaném následky soustavného zadupávání víry v Boha - kultivovaný, upřímně věřící, pravdivý a neokázale statečný ve svých postojích. Stálice přítomná při bohoslužbách, stálice v laskavosti, naslouchání i ochoty pomáhat, zařizovat, organizovat setkání farníků, poutí ...

Po roce 1989s "uvolněnými rukama" ještě zintenzivnil svoji práci pro druhé, zakládá Charitu v Kamenici nad Lipou, přes potíže s legislativou, s financemi ji vede a rozvíjí. Neustává od práce pro farnost, buduje společenství mladých i dospělých, jako akolyta pomáhá při liturgii, samozřejmostí je účast a většinou i organizace různých prací v kostele, okolí, i na faře. Poslední číslo farního časopisu uspořádal 2 týdny před svou smrtí. Trpělivě pracoval, vytrval i přes potíže, překážky, nehledaje svůj prospěch, ani svou slávu.

Muže statečného - kdo nalezne? Jenda dozrával do moudrosti obdivuhodného muže se svěžím chlapeckým úsměvem a to i v době nejtěžšího období svého života.

Bratře Jene Šimáku, Jendo příteli, Jendo kamaráde, je tady na světě po tobě smutno. Naše modlitby za Tebe ať stoupají vzhůru a prosím, přimluv se tam u Boha i za nás.

Podle mého mínění by bylo přínosné, kdyby Jenda Šimák a nejen on, ale i naši spolu farníci po své smrti mohli být připomínáni ještě chvíli v kostele třeba na fotografiích. Ale komu to mám říct, kdo to třeba zařadí do diskuse - jako i jiné věci - ale "teta" co jste to povídala?

Zdislava Laňková

Pozvánka:

Seminář o charizmatech

Pavla Petrášková

z Katolické charizmatické obnovy

kde: *Horní Cerekev kostel*

kdy: 7. - 8. 10. 2022 /pátek od 18.00 až sobota do 19.00/

přihlášky /z důvodu kapacity sálu a obědů/: Petr Kuřina, tel. 724 053 088,
email: kurina@volny.cz

Podzimní duchovní obnova

Diecézní centrum pro seniory zve

s panem proboštem P. Ivem Prokopem

do Jindřichova Hradce v úterý 18. října 2022

9.30 přednáška na téma Sv. Ludmila a začátky křesťanství
sál Muzea Jindřichohradecka, ul. Štítného

11.00 mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie
po mši komentovaná prohlídka kostela

přihlášení a informace: Iva Hojková, tel: 777232630, hojkova@bcb.cz

Informace:

Výuka náboženství v Kamenici nad Lipou:

na ZŠ ve středu od 13.00 - 13.45 h - 1. stupeň (1.-5.ř.) - přihlášeno 11 dětí

na fáře ve středu od 14.15 - 15.00 h - 2. stupeň - přihlášeny 3 děti

Středa 5. 10. 2022 Den Charity oslava 30. let farní charity v Kamenici

Program: 14.00 farní zahrada

17.00 mše svatá v kostele

Neděle 23. 10. 2022 Den modliteb za misie - nedělní sbírka určená na misie

Neděle 30. 10. 2022 Slavnost Výročí posvěcení kostela

Podzimní koncert pěveckého sboru Kamínek

v 18.00 v kostele Všech svatých v Kamenici nad Lipou

Změna času: z letního na zimní/středoevropský/

ze soboty 29. 10. na neděli 30. 10. 2022 se posouvá čas z 3.00 na 2.00 hodinu a

- večerní mše svatě během v týdnu z 18.00 na 17.00 /středa a pátek a sobota/

Úterý 1. 11. 2022 slavnost Všech svatých - zasvěcení kostela v Kamenici

Poutní mše svatá: 8.00 ráno a 17.00 hodin

Středa 2. 11. 2022 Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

8.00 kostel Všech svatých

15.00 kaple sv. Máří Magdaleny na hřbitově na Bradle

17.00 kostel sv. Jana Křtitele v Mnichu

Odpustky pro duše v očistci:

1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a

vyznání víry. Od 1. Do 8. Listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Katechismus pro dospělé: - přes zimu každou lichou středu po mši svaté
Začínáme ve středu 9. 11. 2022 v 17.30 na faře v sále /svátosti, Bible/

Exercicie - od Po 14. 11. do Pá 18. 11. 2022 nebude přes týden mše svatá

Neděle 20. 11. 2020 slavnost Ježíše Krista Krále - poslední neděle mezidobí

Neděle 27. 11. 2022 je 1. Neděle adventní - cyklus A nedělního lekcionáře
- žehnání adventního věnce při nedělní mši svaté

Úterý 29. 11. 2022 vikariátní setkání kněží v Kamenici nad Lipou
mše svatá 9.00 v kostele Všech svatých

Rorátní ranní mše při svíčkách každou adventní sobotu od 6.30 ráno
Sobota 3. 10. 17. prosince 2022

Nabídka knih:

Chtěla bych upozornit toho, kdo rád čte, na zajímavé knížečky za třicet korun ve farní prodejně:

"Dotyky nebe a země" kde jsou přiblíženy zázraky jako je Plačící Madonna, Turínské plátno, jak byl nositel Nobelovy ceny svědkem zázraku v Lurdech a další zázraky, které skutečně zvou k zamyšlení každého, kdo se jen trochu zajímá o víru v Pána Ježíše Krista.

A kdo milují zázraky a věří, máme tu knížku od P. Eliase Velly za dvě stě korun

"Síla eucharistie". Zde se dočtete o tom, jak lze skutečně změnit své životy díky Eucharistii, která, osvobozuje od zla mocněji než exorcismus a která, je zdrojem uzdravení a úžasné proměny, takže člověk se díky, Ježíši stává darem pro druhé.

A ještě jedno upozornění na knížečku za, 25 korun na stolečku v kostele **"Do akce jde Titus"**. Nádherné svědectví o knězi, který převáděl přes hranice mladé bohoslovce, aby mohli dokončit svá studia, která jim zde byla znemožněna. A zároveň svědectví o síle, kterou dává víra v Boha a v Pannu Marii.

Lenka Koubova

Vážení a milí čtenáři,

pomalu a jistě se blíží konec roku. Další rok plný nových výzev, starostí, práce, ale také plný radostí, nových setkání a zkušeností.

Tento rok oslavíme 30 let od založení Charity v Kamenici nad Lipou, a proto vám přinášíme úryvky z kronik, které se po celou dobu snažíme zpracovávat pro další generace ☺. Přeci jen, písemná kronika, je písemná kronika.

Rok 1992 - VZNIK NAŠÍ FARNÍ CHARITY

Farní charita v Kamenici nad Lipou byla založena biskupem Antonínem Liškou v roce 1992. Na počátku této iniciativy stáli paní Zdislava Laňková, její první ředitelka, P. Pavel Šimák a Marie Hronová. První činností FCH byl sběr šatstva, drobná pečovatelská služba a půjčování knížek z Farní knihovny.

1997 - Výstavba místnosti Farní charity byla zahájena 10. května

V roce 1997 byla svépomocí na faře pro Farní charitu vybudována ze starého skladu místnost, která nyní slouží jako zázemí pro pracovníky a pečovatelky. Od tohoto data byla pečovatelská služba Farní charity rozšířena, i když zatím byla prováděna dobrovolníky. Ředitelem se stal Jan Šimák.

2001 První Tříkrálová veřejná sbírka na Charitu se v Kamenici uskutečnila v roce 2001. Podařilo se dát dohromady 11 skupinek dětí, z toho přímo v Kamenici to bylo 7 skupinek, které obcházely domácnosti s koledou a do zapečetěných pokladniček vybíraly na pomo potřebným. Celkem se vybralo 47.099,30 Kč, z toho v Kamenici to bylo 30.560,- Kč a v okolních obcích 16.539,30 Kč (Těmice, Babín, Lidmaň, Nová Včelnice). Do naší Farní charity se vrátilo 23.500,- Kč.

Pečovatelská služba

Od roku 1997 jsme provozovali tuto službu dobrovolnými pracovníky. Od 1. dubna 2001 pracovala ve Farní charitě nejprve 1 placená pečovatelka, od září potom druhá pečovatelka. Obě byly placeny z Úřadu práce. V průběhu roku 2001 jsme měli 14 klientů.

2002 Na pomoc postiženým povodněmi se v pokladničce Farní charity v období od 1.8. do 10.9. vybralo 1.924,- Kč. Celkem jsme na povodňové konto zatím poslali částku 20.650,- Kč z darů, které donesli lidé pro tento účel na Charitu. První akcí, kterou pečovatelky v době povodní zajistily, byla sbírka potravin, která proběhla od 14. do 16. září v prodejnách u Vyhnálka a Velíška. Hlavní náplní činnosti Farní charity v loňském roce byla pečovatelská služba.

Od 1. ledna jsme přebírali klienty státní pečovatelské služby, která byla v souvislosti se zrušením okresů zrušena.

2003 Do 30.9. byly obědy roznášeny ve starých jídelnách. V září 2003 bylo zakoupeno 44 ks termojídelnic. V září 2003 bylo zakoupeno 44 ks termojídelnic.

Dne 24.9. jsme dostali od Diecézní charity zapůjčeno pro rozvážku obědů auto Škoda Fabia.

2013 Dosavadní ředitel Jan Šimák odešel k 30.6. po 16 letech v této funkci do důchodu. Na místo ředitele byla jmenována má maličkost ☺.

Rekonstrukce prostor charitní pečovatelské služby probíhala v období srpna – října. V tomto roce se také konal 1. adventní koncert a byl zakoupen nový automobil.

2014 Poprvé jsme se zúčastnili potravinové sbírky

2015 Dasty s Azalkou a Aladinem předvedli pod vedením svých majitelek své psí dovednosti. Ukázka canisterapie proběhla ve středu 17.6. na farním dvoře a přišlo se podívat přes 40 diváků z řad seniorů, rodičů a dětí.

V červnu byl zakoupen kolečkový schodolez a také vytvořen první kalendář.

2016 Proběhla rekonstrukce sociálního zázemí a společenského sálu. Proběhl Jarní koncert a otevřel se obchůdek Dobromysl.

2017 První kamenické Dobrooplátky na světě ☺ a konání netradičního letního setkání třech králů v parném horku na faře. Také jsme se zúčastnili poprvé Hračkobraní

2018 Byl zahájen provoz Seniortaxi, vybudován zahradní altán a zprovozněna zadní brána pro vjezd automobilů.

Tříkrálová sbírka: „ Užily jsme si to strašně moc. Když nás lidé neviděli, dělaly jsme strašné blbosti ve sněhu a chudák náš dozor. Hlavně jsme byly skvělá skupinka, která se stále jenom smála. I když nám na sněhu a ledu klouzaly nohy a co chvíli jsme seděly na zemi. A pořád jsme říkaly, že nám není zima, i když jsme všechny měly mokro v botách. Ale hlavně jsme si užívaly tu radost, kterou z nás měli lidé kolem.“

2020 Sběrka kol pro Afriku – celkem bylo naloženo a odvezeno 90 kol.

Doba s covidem byla velmi náročná a děkujeme všem za podporu

A takto bychom mohli pokračovat. Za 30 let se toho událo v naší Charitě v Kamenici nad Lipou tolik, že by se to ani náhodou do celých Farních listů nevešlo. V případě zájmu Vám kroniky zapůjčíme k nahlédnutí ☺.

Rádi vás také uvidíme na oslavě, která se bude konat 5. října od 14 hodin na farní zahradě. Jste srdečně zváni.

J. Koubová, www.kamenice.charita.cz

Když jdeš k přijímání, nepřistupuj s roztaženými prsty

Sedět s Bohem u stolu

Ježíš sám o sobě řekl: „Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“ (Jan 6,55n). Říká se, že dnes nedovedeme docenit přijímání těla Kristova, protože chléb a nápoj pro nás nejsou vzácné. V době, kdy je hlavním problémem spíše obezita než hlad a žízeň, nám hrozí určité nebezpečí zevšednění...

V Ježíšově době a vůbec v biblickém světě si člověk nesedl ke stolu jen tak s někým. Společně jíst znamenalo mít důvěrný vztah. Vzpomeňme si, jak lidé brblali, že Ježíš jí s hříšníky – znamenalo to, že se s nimi přátelí, že k nim patří. Jídlem proto také končila obchodní jednání, neboť s kým člověk pojedl, toho nemůže zradit. Také starozákonní oběti často zahrnovaly hostinu, u níž člověk jako by seděl za stolem s Bohem.

Jestliže přistupujeme k přijímání, znamená to, že jsme u stolu s Ježíšem a máme s ním blízký a důvěrný vztah. Což není samozřejmost!

Boží pokrm proměňuje náš život

Ježíšovo tělo a krev - eucharistický pokrm - působí v našem vnitřním duchovním životě to, co tělesný pokrm v životě běžném: udržuje náš život (až tak, že bude trvat věčně), dává sílu (mít rádi druhé, zvláště ty otravné), dává našemu životu šmrnc a chuť.

Když sníme jakékoli normální jídlo, to se promění v naše tělo. Ale když přijmeme Krista v jeho těle a krvi, tak – protože se jedná ne o mrtvé, ale živý pokrm – on naopak promění naše tělo sám v sebe. Bible k tomu říká: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus... protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20).

Aby nám tak veliké věci neprotekly mezi prsty, aby nám nezevšedněly, potřebujeme občas chvilku zastavení a vyjádření vděčnosti.

Když jdeš k přijímání, nepřistupuj s roztaženými prsty

"Když jdeš k přijímání, nepřistupuj s roztaženými prsty, ale přistupuj, když jsi učinil levou rukou trůn pravé tak, že bude moci přijmout Krále. Když jsi vyhloubil dlaň pravé ruky tak, aby přijala tělo Kristovo, řekni amen..."

Dále potom, když jsi měl účast na těle Kristově, přístup i ke kalichu krve. Nenatahuj ruku, ale skloněný na znamení klanění a úcty řekni amen a posvěť se přijímáním z krve Kristovy." (sv. Cyril Jeruzalémský, 4. stol.)

podle knihy: Radek Tichý, Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé,

Z liturgického kalendáře

Neděle	2. 10.	27. neděle v mezidobí
Úterý	4. 10.	Památka sv. Františka z Assisi
Středa	5. 10.	Sv. Faustiny Kowalské, panny
Pátek	7. 10.	Památka Panny Marie Růžencové
Neděle	9. 10.	28. neděle v mezidobí
Středa	12. 10.	Sv. Radima, biskupa
Pátek	14. 10.	Sv. Kalisty I., papeže a mučedníka
Sobota	15. 10.	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a uč. církve
Neděle	16. 10.	29. neděle v mezidobí
Pondělí	17. 10.	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučed.
Úterý	18. 10.	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
Středa	19. 10.	Sv. Pavla od Kříže, kněze
Pátek	21. 10.	Blahoslavený Karel Rakouský
Sobota	22. 10.	Sv. Jana II., papeže
Neděle	23. 10.	20. neděle v mezidobí - den modliteb za misie
Pondělí	24. 10.	Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
Úterý	25. 10.	Slavnost Výročí posvěcení kostela /kde se nezná den/
Pátek	28. 10.	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
Neděle	30. 10.	31. neděle v mezidobí /posvěcení kostela z 25.10./
Pondělí	31. 10.	Sv. Wolfganga, biskupa
Úterý	1. 11.	Slavnost Všech svatých - doporučený svátek
Středa	2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
Pátek	4. 11.	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
Neděle	6. 11.	32. neděle v mezidobí
Středa	9. 11.	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
Čtvrtek	10. 11.	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
Pátek	11. 11.	Památka sv. Martina, biskupa
Sobota	12. 11.	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
Neděle	13. 11.	33. neděle v mezidobí
Úterý	15. 11.	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
Středa	16. 11.	Sv. Markéty Skotské, sv. Gertrudy, panny
Čtvrtek	17. 11.	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
Neděle	20. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále
Pondělí	21. 11.	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
Úterý	22. 11.	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
Středa	23. 11.	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka
Čtvrtek	24. 11.	Památka sv. Ondřeje Dunga Laca, kněze a druhů mučed.
Neděle	27. 11.	1. neděle adventní - začíná cyklus A

